

"Rokenrols, draugi, nemirs nekad!"

"Virgafest", visticamāk, kļūs par stabilu vienību Liepājas puses festivālu listē. Nav pamata domāt citādāk – pagājušajā sestdienā notikušais brīvdabas pasākums Vārtājas senlejā darīja laimīgus daudzus. Gan tos, kas uz skatuves, gan tos, kas zālē – zaļā zālē zem zaļiem kokiem.

"Virgafest" piedāvā Latvijas roku tiešām plašā diapazonā. Un pa vidu labai mūzikai ir arī īstas pērles. Grupa "Vecās mājas" pēdējoreiz uzstājusies pirms vairāk nekā divdesmit gadiem. "Vai tad ir kāds alternatīvs pasākums šim? Tad miniet," bundzinieks Tālis Gžibovskis atvaicā, kad prasu, kāpēc tieši šajā vietā tā atkal spēlē. "Tās ir vienas paaudzes asinis," viņš piebilst, ka atslēga ir festivāla saimnieks Ainars Virga.

Piedalās arī Liepājas jaunās grupas, kurām vēl daudz kas priekšā. Divas ir pārliecinošas un arī diezgan pašpārliecinātas, bet viena pirms uzstāšanās ir pat aizkustinoši paškritiska: "Uzreiz paņemiet maisiņus, kuros vemt, jo mēs esam ļoti slikti."

Bet tālākajiem viesiem "Wild Detroit Gang" no Krāslavas pat nevajag neko teikt – viņu rokenrols ir tik patiesīgs un dzīvs, ka pārņem publiku vienā brīdī. "Rokenrols, draugi, nemirs nekad!" starp dziesmām sirsnīgi paziņo ģitārists un vokālists Jānis Drēģeris. "Esam no Latgales, un "Līvi" priekš mums ir kaut kas grandiozs, kaut kas tāds..." viņš vēlāk "Kurzemes Vārdam" stāsta, cik svarīga grupai bijusi tās pirmā uzstāšanās Liepājā šopavasār, jo tā notikusi kopā ar Ainaru Virgu. Bet šajā festivālā esot atmosfēra kā Vudstokā. "Neatkārtojama!"

Uz skatuves kāpj liepājsmeldzīgie "Karogi", latviski gotiskie "Oceanpath", viegli psihedēliskie "So Lucid Electric Feel", tad vēl "Linga", "Triānas parks"... Un, protams, "Līvi&Buks". Mūzika patiešām te ir galvenais.

Festivāla programmas vadītājs ir vēl viens sen publiski neredzēts cilvēks – Roberts Gobziņš. Virga palūdzis, vai nevarot atskriet novadīt šo lietu, un viņš piekritis. Bet reklamēties uz afišām gan nav gribējis – pasaulē jau tā esot pārāk daudz liekas informācijas. Dzīvot vajagot tā, lai ir mierīgi un lai pietiek. "Nekādu pārsteigumu priekš manis te nebija, viss bija tieši tik jauki, kā es biju cerējis," Gobziņš novērtē "Virgafest".

Vienīgais, ko festivālam bija spējis nodarīt vējainais laiks, bija programmas nobīdes, jo skatuvi uzcelt varēja tikai sestdien ap pusdienlaiku. Nācās arī lejāk uz mierīgāku vietu pārlīkt iebraukšanas telti. Citādi viss ritēja, kā plānots. "Ja nav vēja, tad nav festivāla," liepājnieks Normunds norāda, ka tas ir ļoti liepājniecisks faktors. Un savvaļas apstākļiem, kādi te valda, liepājnieki par smalkiem neesot: "Rīdzinieki – tie ir smalki. Ne jau liepājnieki."

No praktiskā, piekasīgā apmeklētāja skata raugoties: alus cenas labas, kafija maksā, sākot no piecdesmit centiem, ēdiens garšīgs un arī par saprātīgu maksu, papīrs tualetēs ir, pauzes starp grupām uz skatuves īsas. Ko vēl var gribēt? Īpaši, ja apkārt nobriedušām jāņuzālēm pilnas plāvas.

Festivāla rīkotāja Anija Virga ap pusnakti spriež, ka viss notiek, kā jānotiek. "Visi, ar ko runāju, ir apmierināti un priecīgi. Arī Ainars stāsta – visi satiktie sakot apmēram tā: "Es esmu laimīgs!"